

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

14
שנת ה'תשפ"ד

תמוז תשפ"ד גיליון 792
נא לא לעיין בגליון בשעת התפילה

פרשת פינחס

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

ב. פירוט משפחות בני ישראל וספירתם

א. שכר פינחס על מעשהו

ו. מוספי ר"ה ויוה"כ

ת. ציווי לצרור את המדינים

י. דיני ירושה

י. קרבן התמיד

מ. מוספי סוכות ושמיני עצרת

ל. מוספי פסח ושבועות

ר. טענת בנות צלפחד

ש. מוספי שבת ור"ח

ת. משה ממנה את יהושע ליורשו

פנינים

"ונתתה מהודך עליו"

דרשו חז"ל (ב"ב עה.): 'ונתתה מהודך עליו - ולא כל הודך. זקנים שבאותו הדור אמרו, פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה, אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה! ויש לבאר מדוע דווקא הזקנים שבדור היו אומרים כן. א. יהושע, אע"פ שהיה גדול בתורה, לא התבייש, והיה מסדר בבית המדרש את השולחנות והספסלים, והזקנים התביישו לעשות כן, ואחרי שראו שיהושע זכה להיות מנהיג ישראל, אמרו אוי לאותה בושה, והתחרטו על בושתם לסדר את בית המדרש כיהושע. (החיד"א) ב. רק הזקנים זכרו כיצד נראים החמה והלבנה, שהרי אותם שנולדו במדבר היו מוקפים בענני הכבוד תמיד. (נפתלי שבע רצון) ג. הצעירים שבאותו דור, משראו את יהושע רבם החדש, אמרו, גם משה לא היה בצעירותו אלא 'כפני לבנה', ורק אחר כך נתעלה ונעשה 'כפני חמה'. אבל הזקנים, הכירו את משה גם בצעירותו וידעו כי אפילו אז כבר היה 'כפני חמה'. (הגר"א)

"אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ד' בעדת קרח"

לשם מה הדגישו בנות צלפחד שאביהן לא היה בעדת קרח? מבואר בגמרא (ב"ב קיט) שבמעשה בנות צלפחד, היה משה יושב ודורש בפרשת ייבום שנאמר: "כי ישבו אחים יחדו", אמרו לו: אם כבן אנו חשובין - תנה לנו נחלה כבן, אם לא - תתייבם אמנו. ובמדרש כתוב על הפסוק "וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה" (טז, לג), שעדת קרח חיים וקיימים עד היום. אם כן, אם צלפחד היה חבר בעדת קרח, הרי שהוא עודנו חי גם כעת וממילא אשתו אינה יכולה להתייבם, לכן הדגישו בנותיו: "אבינו מת במדבר" ומשום שהוא לא היה בעדת קרח שנותרו בחיים יכולה אמנו להתייבם. (תפארת הגרשוני)

"אמר רבי שמעון בן לקיש פנחס הוא אליהו" (ילקוט שמעוני)

מבואר במדרש ובמקורות נוספים, שפינחס ואליהו הוא אותו האדם. ויש להבין אם כן, היאך הלך אליהו הכהן לבית האשה הצרפתית כדי להחיות את בנה המת? הלא עד שיחיה הרי הוא כמת ואסור לאליהו להיטמא אליו מדין כהן? ויש לומר: א. לא היו אותו האיש והגוף ממש אלא אותו שורש של נשמה. (ע"פ הילקוט) ב. היה ברור לאליהו שהילד יחיה - הרי שהיה הדבר פיקוח נפש להצילו. (תוס' ב"מ קיד:) ג. הילד היה גוי שאינו מטמא. (רבינו בחיי) ד. כהוראת שעה למען קידוש שם שמיים הותר לו. (רדב"ז) ה. הוא לא מת ממש עדיין אלא היה בעילפון עמוק. (דובב מישרים) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א 'לשאלה לשולחן שבת' תשפ"ב)

שאלה לשולחן השבת

"ובני קרה לא מתו"

כתב רש"י ע"פ הגמרא (סנהדרין קי:): 'הם היו בעצה תחילה. ובשעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם, לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנום וישבו שם'.

ויש לבאר אם כן, שאם אכן עשו תשובה והתקבלה תשובתם, מדוע עדיין נותרו בגיהנום, אמנם במקום גבוה, אך עדיין שם, ולא עלו לגן עדן עצמו?

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

הכניסו את הברכה אל בתיכם!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:

052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

ושפני טמוני חול

איך יתכן שיעשה האדם בשבת פעולה בגופו וייעבור בכך על איסור מתקן כלי מדאורייתא?

* * * *

פרשת פינחס חלה כמעט תמיד בשלושת השבועות ובה אף קוראים בכל המועדים למפטייר. ויש עשרים ואחד ימים כאלו: שבת, ראש חודש, ראש השנה, יום כיפור, סוכות, שמיני עצרת, פסח ושבועות. כנגד עשרים ואחד הימים שיש בשלושת השבועות. (החפץ חיים)

* * * *

השבוע אנו מתחילים להפטייר בג' הפטרות דפורענותא (הפטרות של פורענות, לקראת תשעה באב), ואלו הן: "דברי ירמיהו", "שמעו דבר ד'", "חזון ישעיהו". ואמרו בעלי המוסר, שאלו ג' הדברים הצריכים שמירה: "דברי" - הכוונה על הדיבור, "שמעו" - על השמיעה, ו"חזון" - על הראיה.

שעשועי דאורייתא

"נתן נתן להם אחזת נחלה"

מי עוד אמר: "נתן נתן"?

* * * *

מצאו נא בפרשה:

1. אות קטנה (זעירא).

2. שבעה אנשים שנאמר עליהם שמתו במדבר מפאת

הטאם.

3. שני פסוקים שלמים שמוזכרים ארבע פעמים בפרשה.

4. שש מילים רצופות בנות שבע אותיות או יותר.

5. מילה בת חמש אותיות המופיעה שש פעמים בפרק

ונקראת ישר והפוך.

6. ארבע מילים רצופות שבכל אחת יש אות אחת יוה

מאשר במילה הקודמת.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם"

2. "אלה פקודי משה ואהרן הכהן אשרפקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: איך יתכן ששני אנשים הולכים יחדיו לאותו מקום, לאחד מותר לרוץ ולשני לא? - בשבת אסור לרוץ, אך לבית הכנסת כשהוא קרוב מותר. אבל אם הולך עם הטלית מותר לו לרוץ כבר מביתו כי זה ניכר. לסדר את הפרשה - "את ברייתי שלום". חידון א' ת' - אלעזר אהרן, בן בת, גלעדי, דן, הר העברים, ולזרעו, זמרי, חגלה, טבעות, יהושע, כבשים, לוי, מחלה מלכה, נעה, סולת, ערבות מואב, פעור, צוררים, קנא קנאת, רב, שביעי, תרצה. חידון א' ת' הפוך - סלוא, אליאב, חג, תמיד, מנחה חדשה, ריחו, עז, ריח ניחוח, משפט, גוני, חנוך, גורל, עמרם, נעמן, נס, יגרע, יוסף, פרץ, חלק, חפר, כבש, עצרת. שעשועי דאורייתא - בני בפרשת חקת: "אם נתן נתן את העם הזה בידי". 1. פינחס בן אלעזר. 2. זמרי, קרה, דתן, אבירם, נדב, אביהוא, צלפחד. 3. "ומנחתם... כמשפט", "ושעיר חטאת...". 4. "מנדריכם ונדבתים לעלתים ולמנחתים ולנסכים ולשלמיכם". 5. "ויהיו". 6. "את משה ובני ישראל היצאים". מילה בפרשה בלק - ארה. "אלמד שיש לפעול" - אלמד = אורה, "כדי שתקלל התרנגול" - תקלל! = ארה!, "שקטף מפירות האילן" - קטף תאנים = ארה, "מתחת לזיו הבטלן" - זיו = אורה. טמונות בפרשה - 1. "איש אשר רוח בו" (כז, יח). 2. תוואי נחל "זמרי" בירושלים (כה, יד). 3. עץ אלון - "לאלון" (כז, כו). 4. מספר פרי חג הסוכות, 13 עד 7. 5. "שפיטם אבי אמו עגלים" (רש"י כה, יא). 6. "לימין משפחת הימיני" (כז, יב). 7. יונה מסמלת את השלום - "את בריתי שלום" (כה, יב). 8. "מצות יאכל" (כה, יז). 9. "וחגלה" (כז, א). 10. עמק חפר" (כז, א). 11. פני יהושע כלבנה' (רש"י כז, כ). 12. "יום תרועה" (כט, א). 13. "ותפתח הארץ את פיה" (כז, י). 14. קן+בנות+צלף+חד+דוב+רות="כן בנות צלפחד דוברות" (כז, ז). טמונות בהפטרות - 1. "סיר נפוח" (אי, ג). 2. "מקל שקד" (אי, א). 3. "לבנות ונטוע" (אי, ג). 4. "ונתנו איש כסאו" (א, טו). שאלה לשלחן השבת בהעלותך - שאלנו: הכיצד צעק משה בתפילתו על רפואת מרים ואין נכון להגביה את הקול בשעת התפילה? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. צעק כדי שכולם ישמעו שאין הוא מאריך בתפילה. (אמרי אמת). 2. בתפילה ביחיד הדבר מותר אם מעורר את כוונתו. 3. בתפילות קבועות אין להרים את הקול, אך לא בתפילות חד פעמיות שלא מהשיגרה. (המב"ט). 4. הכוונה לצעקה פנימית, צעקת הלב. 5. צעקה זו סוג של תפילה ולא תמיד הכוונה להגבתה הקול.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

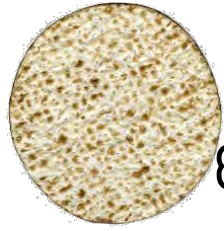
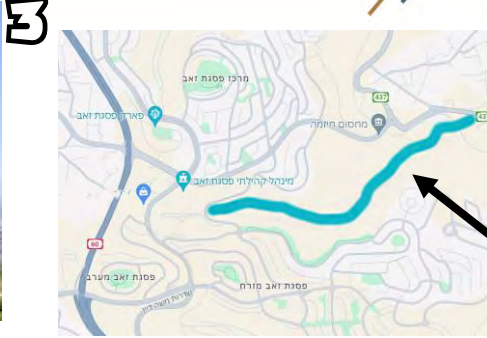
זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

- 13
- 12
- 11
- 10
- 9
- 8
- 7

13

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
"ברח לך" (כד,יא)

14

הפטרות מטלות "דברי ירמיהו" (ירמיהו א' א' - ב' ג')

טמונות בהפטרה

4

2

1

3

© ל"ב לואגל עושהמוט שמוכחטא